ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 27 Αὐγούστου 1889 ΑΡΙΘ. 129

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ, ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ Παρισιναὶ ἐργάτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας. Βιομήχανοι καὶ μικρέμποροι.—Ὑγιεινὴ τῆς κόρης (ὑπὸ κ. Λευκῆς Ἐδουὰρς ἰατροῦ).—Μαρία Δεραίμ.—Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. (ὑπὸ δος Τούλας Κόκκαλη). —Ἡ κ. Καλλιόπη Κεχαγιᾶ ὡς παιδαγωγὸς (ὑπὸ μιᾶς μαθητρίας της —Ποικίλα.—Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.— Συνταγή.— Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΠΑΡΙΣΙΝΑΙ ΕΡΓΑΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΙΔΙΚΑΙ ΜΑΣ

Αἱ ἐργάτιδες τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, αἱ μικρέμποροι καὶ αἱ ὑπηρέτριαι ὑπολείπονται ἤδη πρὸς ἐξέτασιν. Αἱ πρῶται ἀποτελοῦσι τὸν σπουδαιότατον παράγοντα, τὴν ψυχὴν τῆς Γαλλικῆς βιομηχανίας. Ἡ μικρὰ εὐφυὴς κεφαλή των εἶναι ἀνεξάντλητος πηγὴ ἐπινοήσεων. Ὑπὸ τοὺς μαγικοὺς ροδίνους δακτύλους των τὸ ἔριον, ὁ βάμβαξ, ἡ μέταξα, ὁ ἁπλοῦς χάρτης καὶ τὸ ξύλον μεταβάλλονται εἰς τόσα ἀνεκτίμητα ἀριστουργήματα, τὴν τελειότητα τῶν ὁποίων οὐδὲν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἢ Ἀμερικανικῶν κρατῶν ἠδυνήθη μέχρι σήμερον νὰ διεκδικήσῃ. Ἡ μικρὰ ἐκείνη Παρισινὴ ἐργάτις, ἡ εἴκοσι πέντε σολδία τὴν ἡμέραν κερδίζουσα, καθίστησιν ὑποτελεῖς εἰς τὴν μεγάλην πατρίδα της ὅλους τοὺς συγχρόνους πεπολιτισμένους λαούς, οἵτινες, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐνστάσεως ἀποτίουσιν ἑκάστοτε τὸν βαρὺν τῆς γοητευτικῆς ταύτης ὑποτελείας φόρον.

Δὲν ἐγεννήθη εἰσέτι μαῦρος πρίγκηψ ὑπὸ τὰς θερμοτάτας τῶν Τροπικῶν μοίρας, οὔτινος τὴν ἐξενώδη κατατομὴν δὲν περιέβαλε στέμμα λευκῶν Γαλλικῶν τριχάπτων. Δὲν ὑπάρχει ἐν Μεξικῷ ἢ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἐν Γουατεμάλᾳ ἢ ἐν Βουβάλῳ, νεᾶνις εὔπορος ἐν ὥρᾳ γάμου, ἥτις δὲν εἶπε πρὸς τὸν πατέρα της μεταξὺ δύο τρυφερῶν φιλημάτων. «*Τὴν προῖκα μου ἀπὸ τὸ Παρίσι*». Καὶ αὐτὴ ἡ ψυχρὰ καὶ ἀπαθὴς Ἀγγλὶς καὶ αὐτὴ ἡ πρακτικὴ καὶ σώφρων οἰκοδέσποινα Γερμανὶς πληρόνει εὐχαρίστως τὸν φόρον της πρὸς τὴν Παρισινὴν ἐργάτιδα. Οὐδὲν θέλγει τὴν ἀβροδίαιτον ὀδαλίσκην, οὐδὲν ἠλεκτρίζει τὴν νεκρὰν καρδίαν της, ὅσον ἐσθὴς ἢ ἔπιπλον ἢ κόσμημα Παρισινόν.

Καὶ ὅμως εἰς πάντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη ὑψοῦνται οὐρανομήκεις καπνοδόχαι καὶ κολοσσιαῖα ἐργοστάσια. Ἀπανταχοῦ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καλλιεργεῖται ὁ βάμβαξ καὶ ἐπεξεργάζεται ἡ μέταξα καὶ τὸ ἔριον καὶ ἀνορύττεται ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος καὶ γλύφονται οἱ ἐλεφαντόδοντες καὶ τὰ πολύτιμα ξύλα. Ἓν μόνον ἐλλείπει. Ἓν μόνον παράγει μόνη ἡ Γαλλία, οὗτινος πάντες οἱ λοιποὶ λαοὶ στεροῦνται: τὴν Παρισινὴν ἐργάτιδα, τὴν φυσικὴν αὐτὴν γόησσαν καλλιτέχνιδα, τὴν ἀκάματον, ἀνεξάντλητον καὶ χαριτωμένην ἐπινοήτριαν. Δι' αὐτῆς ἡ γαλλικὴ βιομηχανία φέρει τὸ σκῆπτρον καὶ ἄρχει τοῦ κόσμου. Δι' αὐτῆς τὸ γαλλικὸν ἐμπόριον ἀκμάζει. Δι' αὐτῆς ἡ Γαλλία διαθέτει τὰ ἑκατομμύρια ὡς οἱ λοιποὶ τὰς μονάδας καὶ κρατεῖ κινητὸν ξένον πληθυσμὸν ὑπὲρ τὰ ἓξ τοιαῦτα. Δι' αὐτῆς οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου πληρόνουσι προθύμως τῇ Γαλλίᾳ φόρους, οὓς ἀποποιοῦνται εἰς τὰς πατρίδας των.

Ἡ μικρέμπορος τοῦ λαοῦ εἶναι τύπος ἴδιος. Εἶναι εἶδος ἀνδρογυναικός. Συνοψίζει ἐν ἑαυτῇ τὰς ἀρετὰς καὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τοῦ ὡραίου φύλου. Εἶναι ἡ μήτηρ ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ ὁ πατὴρ τῶν τέκνων Ἐγείρεται πρὸ τῆς Ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, διασκευάζει τὸν οἶκον της, ἐνδύει καὶ καθαρίζει τὰ τέκνα της, τοῖς προσφέρει κίαθον γάλακτος καὶ ἄρτου καὶ τὰ ἀποστέλλει εἰς τὰ ἄσυλα τῶν ἐργατίδων γυναικῶν ἢ εἰς τὸ ἀστικὸν σχολεῖον. Ἑτοιμάζει τὸ ἐμπόρευμά της, ἐὰν εἶναι πλανώδιος ἔμπορος ἢ μεταβαίνει εἰς τὸ μικρὸν μαγαζεῖον της, ἐὰν ἔχῃ τοιοῦτον. Καθαρὰ κτενισμένη καὶ ἐνδεδυμένη, φέρουσα μεθ'

ἑαυτῆς καὶ χειροτεχνικὴν ἐργασίαν, τοποθετεῖται παρὰ τὸ ἐμπόρευμά της τὴν Τὴν πρωϊνὴν ὥραν, καὶ ἐκεῖ ὡς στρατιώτης φρουρῶν τὴν θέσιν ἣν ἡ πατρὶς τῷ ἐνεπιστεύθη, ἀκατάβλητος, ἀψηφοῦσα τὸν ἥλιον ἢ τὴν κακοκαιρίαν παραφυλάττει τὸν πελάτην ἢ τὴν πελάτιδα, ἥτις σπανίως τῇ διαφεύγει. Ἐὰν εἶναι ἀνθοπῶλις ἐν ὑπαίθρῳ παρατάσσει τὰ ἄνθη της, μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε καὶ νὰ προφυλλάσσωνται ἀπὸ τὰς ἀστάτους τῆς ἀτμοσφαίρας μεταβολὰς καὶ νὰ ἐπιδεικνύωνται ἐλκυστικὰ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ. Ἐὰν εἶναι ὀπωροπῶλις φέρει τὸ φορτηγὸν ἁμαξίδιόν της εἰς ἐπίκαιρόν τι σημεῖον, ἐγκωμιάζουσα δὲ εὐσχήμως καὶ θελκτικῶς τὸ ἐμπόρευμά της, ἀσχολεῖται συγχρόνως εἰς συρραφὴν ἐνδυματίου παιδικοῦ, ἢ εἰς πλέξιμον περικνημίδος. Ἐὰν εἶναι ἐφημεριδοπῶλις, λαχανοπῶλις ἢ ἰχθυοπῶλις λάμπει ἐκ καθαριότητος. Τὰ κρέατα ἢ ἰχθῦς της παρατεταγμένα ἐπὶ ἀπαστραπτόντων λευκῶν μαρμαρίνων φατνωμάτων, κανονικῶς χωρισμένα σᾶς ἀνοίγουσι τὴν ὄρεξιν. Εἶναι εὐσυνείδητος. Δὲν σᾶς κλέπτει, ἀλλ' οὔτε ἀπατᾷ ἢ παζαρεύει. Σᾶς λέγει αὐτὸ εἶναι εὐθηνότερον, ἀλλ' εἶναι χθεσινὸν ἢ προχθεσινόν. Καὶ ἐνῷ σᾶς ὁμιλεῖ ἡ βελόνει ὡς ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ πετᾷ ἐπὶ τῶν δακτύλων της. Δὲν παραλείπει δὲ νὰ θίξῃ καὶ τὴν εὐαισθησίαν σας. *Τὰ μικρὰ πρέπει νὰ φάγουν, καὶ τὸ χρῆμα κερδίζεται τόσον δύσκολα!*

Καὶ ἔχει δίκαιον. Τὰ μικρὰ τρώγουν καλῶς ὅπως καὶ αὐτή. Δὲν ἐξαντλεῖ αὐτὴ τὴν ὑγείαν της τρώγουσα *ψωμοσούρι*. Τὴν μεσημβρίαν τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν σταθμόν της; ξενοδοχεῖον θὰ τῇ ἀποστείλει τὸ πρόγευμά της. Ἐν κρέας, ἓν χορταρικόν, ἡμίσειαν φιάλην μαύρου οἴνου, ὀπωρικὸν καὶ μετὰ ταῦτα ἓν μέγα ποτήριον καφέ. Τρώγει ἀναπαυτικώτατα, ἀναγινώσκουσα ἐν ταὐτῷ τὴν ἐφημερίδα, ὅπως μάθῃ τὰ νέα τῆς ἡμέρας. Τὸ ἑσπέρας ἐπανέρχεται, συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῶν σχολείων ἀποφοιτησάντων μικρῶν της. Διὰ τὴν τροφὴν ἐκείνων τῆς μεσημβρίας μεριμνᾷ τὸ σχολεῖον ἀντὶ μικρᾶς ἀποζημιώσεως, εἰς ἣν ὑποβάλλεται ἡ μήτηρ ἀναλόγως τῶν κερδῶν της.

Τὸ ἑσπέρας ἑτοιμάζει τὸν τακτικὸν ζωμόν, ὀλίγον ὠπτὸν κρέας καὶ ὀπωρικόν, καθ' ὃν χρόνον ὁ πατὴρ μεταβαίνει πρὸς ἀγορὰν οἴνου. Περὶ τράπεζαν καθαρὰν συναθροίζεται τότε ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπὸ τῆς ἐργασίας ηὐλογημένη οἰκογένεια, ἀπολαμβάνουσα διττὴν εὐχαρίστησιν: τὴν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου καθήκοντος καὶ τὴν τῆς ἀπολαύσεως καλῆς, ἀφθόνου καὶ ὑγιεινῆς τροφῆς.

Παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει οὔτε μικρέμπορος, ἀλλ' οὔτε βιομήχανος γυνή. Τὰ ὀλίγα τῶν ραπτριῶν μας καταστήματα συναθροίζουσιν ὡς ἐν ἀγέλῃ πτωχά τινα καὶ ἄπορα κοράσια, ἅτινα ἐπὶ τρία καὶ τέσσαρα ἔτη περιφέρονται ἀνὰ τὰς ὁδοὺς Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου πρὸς ἀγορὰν κλωστῶν καὶ βελονῶν, ἢ μεταφέρουσι τὰ διὰ τὰς κυρίας προωρισμένα φορέματα. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ πλανώδιος αὐτὸς βίος κατ' οὐδὲν συμβάλλει εἰς τὴν ἠθικὴν τῆς κόρης μόρφωσιν. Τοὐναντίον διανοίγει αὐταῖς ὁδόν, πολὺ ἀπέχουσαν τῆς εὐθείας.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν πεντήκοντα νεανίδων, αἵτινες ἐπὶ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἔτη φοιτῶσιν εἴς τι ραπτικὸν ἐργοστάσιον, μόλις μία ἢ δύο κατορθοῦσιν, ὅπως δήποτε, νὰ κερδίσωσι κατόπιν τὸν βίον των διὰ τῆς ἀτελοῦς ἐργασίας των. Ὄχι, διότι ἀποστέργουσι τὸ ἔργον ἢ στεροῦνται φυσικῆς δεξιότητος. Στεροῦνται αἱ ἀτυχεῖς τοῦ σπουδαιοτάτου πρὸς τοῦτο παράγοντος: Τῆς συστηματικῆς, οὕτως εἰπεῖν, μορφώσεως. Ἡ ράπτρια, παρ' ᾗ ἐργάζονται, εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, αὐτοδίδακτος, ἀγνοοῦσα τὰ στοιχειωδέστατα τῆς τέχνης της. Δὲν διακρίνει αἴφνης τὴν καμπύλην ἀπὸ τῆς εὐθείας, ἀλλ' οὔτε τοὺς στοιχειώδεις κανόνας τῆς πλαστικῆς τοῦ σώματος γνωρίζει. Ἡ σύζευξις τῶν χρωμάτων, ἡ ἁρμονία ἐν τῇ ποιότητι τοῦ ὑφάσματος, ἡ χάρις εἶναι δι' αὐτὴν πράγματα ἄγνωστα, διότι οὔτε ὁ κύκλος περὶ ὃν ζῇ, οὔτε ἡ ἐλαχίστη καλλιτεχνικὴ εἰδικὴ διὰ τὸ ἔργον της μόρφωσις παρεσκεύασεν αὐτὴν καταλλήλως εἰς τοῦτο. Πῶς δύναται ὅθεν νὰ μεταδώσῃ εἰς ἄλλην ἐκεῖνο, ὅπερ αὐτὴ ἡ ἰδία ἀγνοεῖ!

Ἀλλὰ καὶ τίς ἐμεριμνησέ ποτε περὶ συστηματικῆς μορφώσεως τοιούτων ἐργατίδων! Ποῦ εἶναι αἱ πρακτικαὶ καὶ τεχνικαὶ σχολαί μας; Ποῦ εἶναι τοὐλάχιστον εἰς τὰ δημοτικὰ Παρθεναγωγεῖα μας ἡ προπαρασκευαστική, οὕτως εἰπεῖν, μόρφωσις αὕτη; Οἱ ἑκάστοτε Κυβερνῆται μας ὁσάκις εὑρίσκονται εἰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας, ὁσάκις ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἰσοζυγίου φαίνεται διαφεύγουσα τοὺς προϋπολογισμούς των, συνέρχονται πρὸς ἐπιβολὴν νέων φόρων, νέων δασμῶν. Οὐδέποτε δὲ ἐσκέφθησαν νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰς παραγωγοὺς τῆς χώρας δυνάμεις, αἵτινες, δά, δὲν συνετορεύθησαν ὅλαι εἰς τοὺς ἀνδρικοὺς μόνον βραχίονας καὶ τὰς ἀνδρικὰς μεγαλοφυΐας. Ὁσάκις πολυτάλαντός τις συμβουλεύθῃ αὐτοὺς περὶ τῆς σκοπιμωτέρας τῶν χρημάτων του διαθέσεως, συνιστῶσι τὴν ἵδρυσιν πολυτελῶν κτιρίων, οὐδένα ἐξυπηρετούντων σκοπόν, ἢ τὸν πλουτισμὸν ὑπαρχόντων ἤδη καὶ κακῶς λειτουργούντων τοιούτων. Δὲν εὐηρεστήθησαν νὰ ρίψωσι ποτε ἓν βλέμμα καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ διὰ καταλλήλου αὐτῆς τεχνικῆς μορφώσεως δόσωσι νέαν ζωὴν εἰς τὸ Ἔθνος. Ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς μονομεροῦς ἐπιδόσεως τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὰς ἐπιστήμας εἶναι γεωργικῶς καὶ κτηνοτροφικῶς κράτος νεκρόν. Διὰ τῆς ἐλλείψεως δὲ τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς τῶν γυναικῶν τοιαύτης οὐδέποτε θὰ ἀποκτήσῃ βιομηχανίαν, ἀλλ' οὔτε ἄξιον λόγου ἐμπόριον.

Θὰ καθυστερῇ δὲ πάντοτε εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της καὶ θὰ παρέχῃ πράγματα εἰς τοὺς οἰκονομολόγους διαχειριστάς της, διότι φορολογεῖται ἀδρότατα ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες γνωρίζουσι πῶς διοικοῦνται, προάγονται καὶ πλουτίζουσι τὰ εὐνομούμενα ἔθνη.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ

Λόγος ἀπαγγελθεὶς ἐν τῷ Διεθνεῖ τῶν Γυναικῶν Συνεδρίῳ ὑπὸ τῆς κ. Λευκῆς Ἐδουὰρ ἰατροῦ.

Ἡ Νεᾶνις.

Ἰδοὺ ἡ προπαρασκευαστικὴ εἰς ἐξετάσεις περίοδος ἀπὸ τοῦ 15ου μέχρι τοῦ 22ου ἔτους. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δρέπομεν τοὺς καρποὺς τῆς ἀναιμικῆς ἀνατροφῆς. Πόσαι νευρώσεις ἔχουσιν ὡς ἀφετηρίαν ὑπερβολικὸν ἐγκεφαλικὸν ἐρεθισμὸν προκύπτοντα ἐκ τῆς ἀτάκτου συσσωρεύσεως παντοειδῶν γνώσεων, κακῶς ἀντιληφθεισῶν.

Τὴν πρωΐαν τὸ θῦμα τῆς πολυμαθείας ἐγείρεται ἐξηντλημένον ἔτι ἐκ τῶν κόπων τῆς προτεραίας καὶ τίθεται εἰς τὸ ἔργον. Ἡ ἐξέτασις πρόκειται ὡς δήμιος ἀπειλητική. Μετὰ πάλιν μελετᾷ. Γράφει, λαμβάνει σημειώσεις, ἀσκεῖται ἀδιακόπως, ἐσκυμμένη ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ καταστρέφουσα ἐκ τῆς διαρκοῦς ταύτης στάσεως τὸν ὀργανισμόν της.

Τὴν μεσημβρίαν ἡ ὄρεξις ἐλλείπει. Δύο φύλλα σαλάτας, ὀλίγος ἄρτος, λεπτὸν τεμάχιον χοιρομηρίου καὶ νωποῦ βουτύρου τῇ ἀρκεῖ διὰ πρόγευμα. Δὲν σᾶς τὴν συνιστῶ ὡς ὁμοτράπεζον. Ἀηδιάζει τὸ κρέας, καὶ προτιμᾷ νὰ καταπίνῃ αὐτὸ ἐν εἴδει καταποτίων. Τὸ γεῦμα της δὲν εἶναι ἢ ἐπανάληψις τοῦ προγεύματος μὲ ἐλαχίστην παραβολήν. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ ὠχρότης, ἡ ἀναιμία, ἡ χλώρωσις, αἱ νευρικαὶ ταραχαί, ρινιαιμορραγίαι, φθίσεις, βήξ καὶ ὡς ἐπισφράγισις καλπαστικὸς θάνατος. Ἰδοὺ ἡ εἰκὼν χωρὶς ὑπερβολήν.

Ἡ ἐγκεφαλικὴ ἐργασία καταναλίσκει εἰς πέντε ὥρας τὴν τροφήν, ἣν ἡ χειροτεχνικὴ καταναλίσκει εἰς δέκα. Ἐντεῦθεν ἀτροφία, βαθμιαία ἀξασθένησις καὶ θάνατος, ἐὰν ἡ χορηγουμένη τροφὴ εἶναι ἀνεπαρκής. Δὲν γίνεται δὲ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην οὔτε κἂν λόγος περὶ παιγνίων καὶ ἀσκήσεων. Αἱ δυστυχεῖς κόραι κατὰ τὰς στιγμὰς τῶν διαλειμμάτων φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ βιβλία των καὶ ἐξακολουθοῦσι συσσορεύουσαι εἰς τὸν ἐγκέφαλόν των τὴν τόσῳ δύσπεπτον καὶ ἀνιαρὰν αὐτὴν τροφήν. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταχρήσεως ταύτης ἀνάγκη νὰ ἐπιβληθῇ δίωρος τοὐλάχιστον καθ' ἑκάστην περίπατος. Δέον νὰ διοργανωθῶσιν ἐκδρομαὶ βοτανολογικαὶ ἀνὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς. Ἐνταῦθα ἡ νεᾶνις μελετῶσα τὴν φυσιολογίαν τῶν ἀνθέων, τὸν τρόπον τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν εἰσπνέει ἐν ταὐτῷ τὸ τόσον ἀναγκαῖον διὰ τὴν ζωὴν καὶ ὑγειαν της ὀξυγόνον. Μόνον διὰ τῶν καθημεριν̀ῶν περιπάτων καὶ ἐκδρομῶν ἡ νεᾶνις ἀπαλλάσσεται τῶν κακῶν, ἅτινα τὸ μέχρι σήμερον ἐπικρατῆσαν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα προξενοῦσιν αὐτῇ.

Ἡ ἐπικράτησις τοῦ ὀλεθρίου τούτου συστήματος ἐκληροδοτήθη ἡμῖν παρὰ τῶν κληρικῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας μέχρι πρό τινος ἔτι ἦτον ἀνατεθειμένη ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀνατροφὴ τῆς νεολαίας. Γνωστὸν δ' ὅτι αἱ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις τῶν καλογήρων δὲν προήγοντο μέχρι τοῦ σημείου, τοῦ νὰ κατατάττωσι τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ ἐν γένει τὴν καθαριότητα μεταξὺ τῶν θεολογικῶν ἀρετῶν των.

Κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον ἔτι αἰῶνα εἰς τὰ θρησκευτικὰ ἐκπαιδευτήρια ἀ. τάξεως κατὰ κανονισμὸν — αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ἀσφαλέσταται — οἱ παῖδες ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔπλυνον τὸ πρόσωπον μέχρι τοῦ λαιμοῦ καὶ τὰς χεῖρας μέχρι τῶν ἀγκώνων καθ' ἑκάστην, τοὺς πόδας ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ σώματος δίς τοῦ ἔτους.

Ἡ κατ' οἶκον ὑγιεινὴ ἠκολούθησεν ἐν πολλοῖς τὴν τοῦ σχολείου καὶ τῆς Μονῆς, εἰς τρόπον ὥστε ἐπεκράτησεν, καὶ ἐν πολλοῖς βασιλεύει μέχρι σήμερον, ἡ συνήθεια νὰ πλύνῃ τις καθ' ἑκάστην τὰ μέρη τοῦ σώματος, ἅτινα εἶναι μᾶλλον ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἀέρα, εἰς οὐδεμίαν δὲ μετὰ τοῦ ὕδατος συνάφειαν νὰ εὑρίσκηται ποτε τὸ λοιπὸν σῶμα.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ πνευμονικὴ ἀναπνοὴ λειτουργῇ κακῶς εἰς τὰ σχολικὰ κέντρα, ἡ ἄδηλος διαπνοὴ δὲν λειτουργεῖ βεβαίως ποσῶς. Γνωρίζετε δέ, κυρίαι μου, τί συμβαίνει εἰς μικρὸν κόνικλον, ἐάν, ἀφοῦ τῷ ἀφαιρέσητε τὸ τρίχωμα, ἀλοίψητε τὸ σῶμα του διὰ κολλωδίου; ἤτοι τῷ ἀφαιρέσητε τὴν ἄδηλον διαπνοήν: ἐντὸς τριῶν ὡρῶν ἀποθνήσκει. Ἡ κόρη μας δὲν ἀποθνήσκει τόσον ταχέως, ἀλλ' ὁ βίος της εἶναι μαρτυρικός.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ κατανοηθῇ ὅτι καθαρὸς ἀὴρ καὶ σωματικὴ καθαριότης εἶναι μᾶλλον ἀπαραίτητα διὰ τὴν νεολέαν ἀμφοτέραν τῶν φύλων, ἢ τὰ τέλεια, καὶ πολὺ ἐντελῆ προγράμματα εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλουσιν αὐτὰ ἐν ταῖς σχολαῖς.

Ἐκφέρω ὅθεν τὴν εὐχήν, ὅπως: ἀ. εἰς μὲν τὰ προπαιδευτικὰ σχολεῖα αἱ ὧραι τῶν διαλειμμάτων καὶ παιγνίων ὑπερβαίνουσι τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας. Β'. Εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐπιβληθῇ γυμναστικὴ καὶ δίωρος περίπατος, ἐν καθαρῷ ἀέρι καθ' ἑκάστην. Πρὸς δὲ ἐνδυμασία ἄνετος στερεά, καὶ ὁμοιόμορφος καὶ Λουτρὰ καὶ ὑδροθεραπεία ἄφθονος. Ἰδοὺ αἱ εὐχαί, ἃς αἱ γυναῖκες τῆς Γαλλίας ὀφείλουσι νὰ διατυπώσωσιν ὑπὲρ τῆς θηλείας Λευκὴ Ἐδουὰρ ἰατρὸς ὑπότροφος τοῦ ἐν Παρισίοις νοσοκομείου «Meternité» Γαλλικῆς νεότητος.

ΜΑΡΙΑ ΔΕΡΑΙΜ

Α'.

Ἐὰν ἐν Γαλλίᾳ τὸ γυναικεῖον ζήτημα ἀπασχολῇ σήμερον Κυβέρνησιν καὶ νομοθέτας, ἐὰν ἡ Γαλλία πρώτη ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς ζήτημα διεθνοῦς περιωπῆς, καὶ ἐθεώρησεν ἀναπόδραστον τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκλήσεως τῶν ἐξόχων τοῦ κόσμου γυναικῶν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἐκλεκτὴν χορείαν τῶν Γαλλίδων γυναικῶν, αἵτινες ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν καὶ διὰ τῶν ἔργων καὶ διὰ τῶν συγγραμμάτων καὶ διὰ τῶν δημοσίων ὁμιλιῶν των ἠγωνίσθησαν πρὸς τοῦτο.

Πρώτην καὶ περιφανῆ μεταξὺ πασῶν θέσιν κατέχει ἡ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν Γυναικείων δικαιωμάτων κ. Μαρία Δεραίμ. Τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀπὸ τριακονταετίας ἤδη ἐπεβλήθη, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ Γαλλικοῦ κοινοῦ. Ὁ κατορθῶν δὲ νὰ ἐπιβάλληται σήμερον, ἔχει ἐκ τῶν προτέρων τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ κερδίσῃ.

Ἡ φύσις καὶ ἡ τύχη συνέδραμον τὴν πρωταγωνίστριαν ταύτην τῶν γυναικείων δικαιωμάτων. Ἡ μὲν πρώτη τῇ ἐδώρησεν εὐφυΐαν, νοῦν, κριτικὴν δύναμιν καὶ ἐνεργητικότητα ὑπέροχον. Ἡ δὲ τύχη ἀφειδῶς τῇ ἐχορήγησε τὰ μέσα τοῦ νὰ καλλιεργήσῃ τὰς φυσικὰς ταύτας ἀρετάς, προσθέτουσα εἰς ταύτας καὶ εἰς τὴν καλλονήν της τὸ γόητρον καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πλούτου. Ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον τὴν κατάλευκον ἐκείνην κεφαλήν, μὲ τὴν ὡραίαν προσωπικὴν κατατομήν της, μὲ τοὺς σπινθηροβολοῦντας ὑπὸ εὐφυΐας ὀφθαλμούς της, μὲ τὴν πλουσίαν καὶ ἐπιμελημένην περιβολήν της, μὲ τὸ ζωηρὸν καὶ νεανικόν της ἦθος, ὅτε ἤκουσα τὴν μαγικήν της γλῶσσαν διερμηνεύουσαν τὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθήματά της ἀκουσίως πως τὴν παρέβαλα πρὸς τὴν Ἀσπασίαν τῶν Ἑλληνίδων, τὴν πολυμαθῆ καὶ ὡραίαν ἐκείνην γόησσαν, ἥτις τόσον ἐπεβλήθη εἰς τοὺς σοφωτέρους καὶ μεγαθυμοτέρους ἄνδρας τῆς χρυσῆς τῶν προγόνων μας ἐποχῆς. Καὶ δὲν ἤργησα νὰ πεισθῶ ὅτι ἡ παρομοίωσις ἐκείνη ἦτον ἐπιτυχεστάτη.

Ἡ Μαρία Δεραὶμ εἶναι γυνὴ σοφὴ καὶ διάσημος ῥήτωρ. Δὲν στερεῖται δὲ καὶ τοῦ πρακτικοῦ ἐκείνου πνεύματος, ὅπερ κατ' ἐξοχὴν χαρακτηρίζει τὸν αἰῶνα μας. Δὲν εἶναι Γεωργία Σάνδη, διότι δὲν εἶναι ρομαντική. Δὲν εἶναι Σαπφὼ διότι δὲν εἶναι ποιήτρια. Δὲν εἶναι Τελέσιλα διότι δὲν εἶναι ἡρωὶς τῶν πολέμων. Ἀληθῶς διωργάνωσε κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν

πόλεμον νοσοκομεῖον ἐν τῷ προαστείῳ του Ἁγίου Διονυσίου καὶ διετήρησεν αὐτὸ ἰδίαις δαπάναις ἐπὶ ἑξάμηνον ὅλον. Οὐδέποτε ὅμως συμμετέσχεν εἰς μάχας καὶ κινδύνους. Εἶναι ἡρωὶς τῆς γραφίδος, ἡρωὶς πνευματικῶν πολέμων. Ὑπῆρξεν ἀτρόμητος ἀγωνιστὴς εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο στάδιον. Αἱ πληγαί, ἃς ἐπήνεγκεν ἡ λεπτὴ χρυσῆ γραφίς της εἶναι ἀναντιρρήτως πολὺ ὀδυνηρότεραι τῶν πληγῶν ἰσχυρᾶς Γαλλικῆς σπάθης. Περὶ τούτου δύναται νὰ μαρτυρήσῃ ὁ πολὺς Σαρδού, καθ' οὗ πρώτη ἀνταπεξῆλθε, ἀπαντῶσα εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ραμπαγᾶς» ἐκδοθὲν ἔργον του. Ἀλλὰ καὶ ὁ Δουμᾶς υἱὸς ἠσθάνθη τὰς δηλητηριώδεις ἀμυχὰς τοῦ μαγικοῦ ἐγχειριδίου της ἐν τῇ ἀπαντήσει της εἰς τὸ ἔργον του ἡ «*Ἀνδρο-γυνή*.» Ἦτο δὲ τόσῳ προσφυὴς ἡ ἀπάντησις, τόσῳ εἰρωνικὴ καὶ δηκτική, ὥστε οἱ γελάσαντες διὰ τὴν κωμῳδίαν τοῦ Δουμᾶ ἦσαν αἱ γυναῖκες καὶ ὄχι οἱ ἄνδρες.

Τὸ ἔργον ἐν τούτοις αὐτῆς, ὅπερ τὴν χαρακτηρίζει ὡς ἕνα τῶν θετικωτέρων σοφῶν τοῦ αἰῶνος νοῶν, τὸ ἔργον ὅπερ ἠνάγκασε σύσσωμον τὴν ριζοσπαστικὴν μερίδα νὰ προσδεθῇ ἰσχυρῶς ὄπισθεν τοῦ πολιτικοῦ ἅρματός της εἶναι τὸ κατὰ τῶν *κληρικῶν* σύγγραμά της.

Καὶ ὅμως ἡ Μαρία Δερὲμ εἶναι ἀληθὴς χριστιανή. Πιστεύει εἰς ἕνα δίκαιον καὶ ἀμερόληπτον Θών, εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς καὶ εἰς τὰ ἐκ τῶν πεποιθήσεων τούτων προκύπτοντα ἠθικὰ ἀποτελέσματα. «*Οἱ πλεῖστοι ὅροι τοῦ βίου μας, λέγει, ὑπεκφεύγουσι καὶ τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς μας καὶ τὸ μέτρον τῆς λογικῆς μας. Συμβαίνει λοιπόν, χωρὶς ποσῶς ἡ κοινωνία νὰ φέρῃ εὐθύνην, ὥστε ἄτομόν τι νὰ ὑποχρεοῦται εἰς ἐπιτέλεσιν πολλῷ πλειοτέρων καθηκόντων ἢ εἰς ἀπόλαυσιν ἀναλόγων δικαιωμάτων. Ἡ ἔλλειψις αὕτη τῆς κοινωνικῆς ἰσότητος ἀντισταθμίζεται ὑπὸ ἀνωτέρας τινος ζωτικῆς δυνάμεως, ἣν τὸ θεῖον ἐν τῇ ἀπείρῳ δικαιοσύνῃ του χορηγεῖ πρὸς τὸν ἄνθρωπον

λίαν αὐτοῦ διὰ τῆς ἔμφρονος καὶ πεπειραμένης αὐτῆς διευθύνσεως. Ἀμφότεραι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βαίνετε πεδίου, ἐκείνη μὲν ὡς παιδαγωγός, ὑμεῖς δὲ ὡς δημοσιογράφος, ἐπιζητοῦσαι ἐν τῇ μορφώσει καὶ τῇ ἀναπλάσει τοῦ φύλου ἡμῶν, τὴν ἐξύψωσιν καὶ τὴν ἐν τῷ ὀρθῷ λόγῳ χειραφέτησιν τῆς γυναικός. Ἑλληνικώταται τό τε φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν, στηρίζετε τὸ ὅλον πρόγραμμα τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς μορφώσεως τῆς ἑλληνίδος ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων, προσδεχόμεναι ἐκ τῶν ξένων μόνον ὅ,τι νεώτερον, προοδευτικόν, ὅ,τι χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἄρθρων σας ἐμποιεῖ βεβαίως εὐγνωμοσύνην εἰς τὰς ἀπειροπληθεῖς ὑμῶν συνδρομητρίας, διότι μετὰ παποιθήσεως καὶ εὐσυνειδότως ἐπιτελεῖτε τὸ σπουδαῖον ὑμῶν καθῆκον. Ἡ γραφὶς ὑμῶν ἀνερχομένη τὰς ἀνωτάτας κοινωνικὰς βαθμίδας, καὶ μὴ ἐπηρεαζομένη ὑπὸ τῶν τίτλων καὶ τοῦ πλούτου ἐπαινεῖ τὰ ἐπαινετέα καὶ ψέγει τὰ κακῶς ἔχοντα. Κατερχομένη εἰς τὴν κατωτάτην κλίμακα ἀποκαλύπτει τὰς χαινούσας κοινωνικὰς πληγάς, ὅσαι σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὸ γυναικεῖον ζήτημα καὶ ἀμείλικτος ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ὑπαιτίων. Μέγας ὁ ὑμέτερος ἀγών, κυρία μου, ἀλλά, προσέξατε, μὴ καὶ εἰς ὑμᾶς βαρὺς ἐπιπέσει ὁ μαρτυρικὸς σταυρός, ὡς εἰς ἄλλας εὐγενεῖς καὶ ἐνδόξους γυναῖκας, ὧν ὁ πλήρης δοκιμασιῶν βίος ἀπέδη τὸ κρηπίδωμα καὶ ὁ στυλοβάτης ἐπιδεικνυομένων ἀνδριάντων.

Ἐπιτρέψατέ μοι δ', ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἄρθρων τούτων ζωηρότερον ἀναπαρίσταται ἐν ἐμοὶ ἡ ὅλη εἰκὼν τοῦ σχολικοῦ μου βίου, σκιαγραφίαν τινὰ νὰ κάμω ἐκ τῶν πολλῶν μου ἐντυπώσεων, ἃς ἀπεκόμισα ἰδίᾳ ἐκ τῆς διδασκαλίας τῆς κ. Κεχαγιᾶ, ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκεῖνα, ἅτινα ἀναφέρετε περὶ διευθυντριῶν καὶ παιδαγωγῶν ἄλλων παρθεναγωγείων.

Βαθεῖα σιγὴ ἐπεκράτει εἰς τὴν τάξιν ἡμῶν ἀμέσως μετὰ τὴν δευτέραν ἀπὸ τοῦ πενταλέπτου διαλείμματος κωδωνοκρουσίαν. Ἅπασαι ἡμεῖς καταλαβοῦσαι τὰς οἰκείας θέσεις ἐν ἀνυπομονησίᾳ καὶ συγκινήσει ἀνεμένομεν ν' ἀκούσωμεν τὸ στερρὸν βάδισμα, ὅπερ τὴν ἔλευσιν τῆς κ. Κεχαγιᾶ προήγγελεν. Ἦτο ἡμέρα τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς διδασκαλίας· πάλιν σοφόν τι ἠθέλομεν διδαχθῆ καὶ νέαν ἀντλήσει πνευματικὴν ζωήν. Ἡ ὀρθή, καλλιεπής, σοφὴ καὶ εὔληπτος διδασκαλία, ἡ μελίρρυτος αὐτῆς ὁμιλία μᾶς ἀνήρπαζον εἰς ὑψηλὰς σφαίρας, στάδιον διανοίας εὐρὺ διανοίγουσαι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Πᾶσαν δι' ἰδέαν καὶ γνῶσιν περιβάλλουσα μὲ ποιητικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν σχῆμα, καὶ τὸ ξηρότερον μάθημα καθίστα εἰς ἡμᾶς τερπνὸν καὶ καταληπτόν. Πόσας στιγμὰς κατανύξεως καὶ εὐσεβείας διηρχόμεθα κατὰ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας αὐτῆς! Δὲν εἴχομεν χρείαν βιβλίων διὰ νὰ ἐπισκοτίζωμεν τὸν νοῦν ἡμῶν. Σημειώσεις τινές, ἃς ἐλαμβάνομεν κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας, ἦσαν τὰ βοηθητικὰ μέσα, δι' ὧν ἅπασαι ὁμοῦ ἐν ἑνότητι καὶ ἀγάπῃ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἰδιαιτέρας μελέτης προητοιμάζομεν τὸ μάθημα ἡμῶν. Ἡ προσήνεια καὶ στοργὴ αὐτῆς ἔδιδεν ἡμῖν τὸ θάρρος εὐτόλμως ν' ἀπαντῶμεν κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Δὲν εἴχομεν δέ, πρὸ τῆς ὄψεως ἡμῶν ψυχρὰν καὶ ἀδιάφορον διευθύντριαν, οὐδ' ἠτενίζομεν πρὸς στρυφνὴν καὶ ἀσυμπαθῆ μορφήν, ἀλλὰ πρὸς φιλόστοργον μητέρα, ἥτις μετ' ἀγάπης καὶ συγκινήσεως παρηκολούθει διὰ τοῦ φιλοσοφικοῦ αὐτῆς ὄμματος τὰς μικρὰς τῆς διανοίας μας πτερυγίσεις καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῶν αἰσθημάτων τῆς καρδίας μας. Καὶ διὰ μὲν τῶν συγγραμμάτων τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων τὸ καλλιτεχνικὸν καὶ μουσικὸν ἐν ἡμῖν ἀνέπτυσσεν αἴσθημα, διὰ δὲ τῆς παιδαγωγίας καὶ οἰκ. οἰκονομίας τὰ καθήκοντα τῆς γυναικὸς ὡς θυγατρός, μητρός, πολίτιδος καὶ παιδαγωγοῦ, ἀρυομένη παραδείγματα ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς γυναικὸς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς. Τέλος διὰ τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἐνεχάρασσεν εἰς ἡμᾶς βαθύτατα τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, ἔτι δὲ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καρτερίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Τὰς ὑποθήκας καὶ νουθεσίας αὐτῆς ἔχουσαι ὡς ἐφόδια βίου καὶ φέρουσαι ταύτας ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην, τὸν αὐστηρὸν καὶ προγραμματικὸν αὐτῆς βίον ὡς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν ἀκολουθοῦσαι αἱ πλεῖσται τῶν μαθητριῶν της ἔδρασαν καὶ δρῶσιν ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ ὡς ἄριστοι σύζυγοι, καλαὶ μητέρες, εὐδόκιμοι διδάσκαλοι καὶ παιδαγωγοί. Ὥστε κατὰ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, ἂν εἰς τοὺς γονεῖς μας ὀφείλομεν τὸ ζῆν εἰς ἐκείνην ὅμως τὸ εὖ ζῆν.

Ἀνὰ τὴν Θρᾴκην, Μακεδονίαν, Ἤπειρον Μικρασίαν ταὶ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἀνὰ τὴν Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν, Ρωσσίαν, Ἑσπερίαν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ αἱ μαθήτριαι τῆς κ. Καλ. Κεχαγιᾶ διεσπαρμέναι, μηνυτριωδῶς, οὕτως εἰπεῖν, διὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς ἱερᾶς φιλίας συνδεόμεναι, ὡς οἱ μαθηταὶ τῆς Πυθαγορείου σχολῆς, αἱ πλεῖσται καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλας διατηροῦσιν ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν πρὸς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν μητέρα, πρὸς ἥν, ἂν ἐν σιγῇ ἀποτίωσι φόρον σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης, δὲν ὀφείλουσιν ἄρα καὶ ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώσωσι τοῦτο: Καὶ δρῶσαι ἐν συμπνοίᾳ νὰ ἐπιτελέσωσιν ἓν *ἐπιβαλλόμενον καθῆκον* ὑπὸ τῶν ἠθικῶν νόμων τῶν διεπόντων τὰς συνειδήσεις τῆς ἀνθρωπότητος, οὐχὶ δι' ἐκείνην, ἀλλὰ δι' ἑαυτὰς καὶ διὰ τὸ ἡμέτερον φύλον; Πλήν! εἴμεθα δειλαί, καὶ ὁ βίος μας πολὺ ἔτι μετέχει τοῦ τῆς ἀνατολίτιδος γυναικός! αἱ προλήψεις καὶ τὰ ἔθιμα μᾶς κρατοῦσι δεσμίας. Πολὺ ὑστεροῦμεν κατά τε τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τῶν γυναικῶν τῶν πεπολιτισμένων Ἐθνῶν!

Εἴθε, ἐν τούτοις ἡ κ. Κεχαγιᾶ ἐπανακάμπτουσα αἰσίως εἰς τὴν φίλην πατρίδα, θελήσῃ νὰ συνεχίσῃ, ἔστω καὶ ὑπὸ ἄλλας συνθήκας, τὸ εὐεργετικὸν αὐτῆς ἔργον πρὸς χαρὰν τῶν τιμώντων καὶ ἀγαπώντων αὐτὴν καὶ πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ἡμετέρου φύλου.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ

Μία μαθήτρια
τῆς κ. Καλλ. Κεχαγιᾶ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Διαλειομᾶ. — Ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Διαλεισμᾶ γνωστοῦ ἱδρυτοῦ καὶ διευθυντοῦ τῆς φερωνύμου Σχολῆς ἐδημοσιεύθη ὁ κανονισμὸς καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς. Ὁ κ. Κ. Διαλεισμᾶς κατανοῶν τὴν ὑψίστην σημασίαν τοῦ παιδαγωγικοῦ αὐτοῦ ἔργου γνωρίζει διὰ τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τὸ κοινὸν ἐγκυκλίου του ταύτης, τὴν πορείαν, ἣν ὡς παιδαγωγὸς θέλει ἀκολουθήσει πρὸς ὑγιᾶ διαμόρφωσιν τῶν ταῖς φροντίσιν αὐτοῦ ἐμπεπιστευμένων τέκνων.

Ἀθηναϊκὴ Ἐφημερίς. Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀθηναϊκὴ Ἐφημερὶς» ἐκδίδεται προσεχῶς ἡμερήσιον φύλλον. Διευθυνταὶ αὐτοῦ οἱ γνωστοὶ εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν δημοσιογράφοι κ.κ. Γ. Μαυροματένης, Α. Παναγιωτίδης καὶ Ν. Ἀντωνόπουλος. Τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀθηναϊκῆς Ἐφημερίδος προοιωνίζει αὐτῇ μέλλον αἰσιώτατον. Ἀμερόληπτος, ὑπερασπιζομένη τὰ τοῦ κοινοῦ συμφέροντα καὶ ἰδίᾳ τὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ καλὴ νέα συνάδελφος θὰ τύχῃ ἀναμφιβόλως τῆς θερμῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐπιδοκιμασίας πάντων!

Δένδρον κολοσσιαῖον. Εἰς τὰ περίχωρα τῆς Κοβιά, πόλεως τῆς Πορτογαλλίας, ὑπάρχει δένδρον πρωτοφανῶν ἀληθῶς διαστάσεων. Ἐν μέτρον ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὁ κορμὸς αὐτοῦ ἔχει περιφέρειαν 6 μέτρων καὶ 60 ο)ο. Ἡ ἐλάτη αὕτη ἔχει ὕψος ἀπίστευτον, θεωρεῖται δὲ ὡς τὸ μεγαλείτερον δένδρον τοῦ κόσμου. Εἰς τὴν Σαφρὶ δὲ τῆς Γαλλίας ὑπάρχει λάχανόν τι (chou) τέρας, ἔχον ὕψος 4 μέτρων καὶ 13 ο)ο. Ἡ ὑπὲρ τὴν γῆν ἄνευ φύλλων βάσις του ἀνέρχεται εἰς 1 μέτρον καὶ 93 υ)ο.

Κατὰ τῆς οἰνοποσίας. Ἡ Δανικὴ ἀστυνομία ἐπενόησεν ἀσφαλέστατον μέσον πρὸς ριζικὴν καταπολέμησιν τῆς μέθης. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐπιβλέπουσι τὰ οἰνοπωλεῖα. Ἐὰν ἴδωσιν ἐξερχόμενον ἐξ αὐτῶν μέθυσόν τινα, τὸν παραλαμβάνουσιν, εἰσάγουσιν ἐντὸς ἁμάξης καὶ ὁδηγοῦσιν εἰς τὸν οἶκον του. Μετὰ ταῦτα μεταβαίνουσιν εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον, ἔνθα ἐμεθύσθη καὶ ὑποχρεοῦσι τὸν οἰνοπώλην νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς ἁμάξης.

Τί εἶναι ἰσότης! Γνωστὸν ὅτι οἱ δημοκρατικοὶ ἀρέσκονται πάντοτε νὰ ὁμιλῶσι περὶ ἰσότητος. Παρισινή τις Ἐφημερὶς προβάλλει τὴν ἐρώτησιν ταύτην: Τί εἶναι ἰσότης; καὶ ἀπαντᾷ: Εἶναι μέθοδος ἁπλὴ καὶ ἔντιμος, δι' ἧς πᾶς καλὸς δημοκράτης θεωρεῖ ἑαυτὸν ἴσον πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του, καὶ ἀνώτερον τῶν ἴσων του.

Δωρεὰ τῆς κ. Λίδρυ Ρολέν. Μεταξὺ ἄλλων γενναίων δωρεῶν τῆς κυρίας ταύτης πρὸς τὸν δῆμον τῶν Παρισίων, συγκαταριθμεῖται καὶ ὡραῖον κτῆμα εἰς Fontenay-aux Roses, προωρισμένον μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ μεγάρου νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἄσυλον τοκετῶν διὰ τὰς ἀπόρους γυναῖκας.

Γυνὴ νομοθέτις. Ἡ μὶς Ἄθη Ριβόν, πρόεδρος τοῦ Σωματείου τῶν Γυναικείων Φυλακῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἐπαρουσίασεν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας νομοσχέδιόν τι ὑπὲρ Σωφρονιστικοῦ τινος τῶν νεανίδων καταστήματος. Ἀνέπτυξε δὲ μετὰ τόσης κρίσεως καὶ ρητορικῆς δυνάμεως τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου, ὥστε ἡ Γερουσία ἐψήφισεν αὐτό. Ἡ κ. Ἄθη Ρίβον ἔχει ἡλικίαν 88 ἐτῶν.

Συμπόσιον συγγραφέων γυναικῶν. Ἐν Λονδίνῳ ἀριθμὸς γυναικῶν συγγραφέων, δημοσιογράφων καὶ ποιητριῶν συνῆλθε κατ' αὐτὰς πρὸς σύστασιν σωματείου τῆς ἑνώσεως τῶν χειριζομένων τὴν γραφίδα γυναικῶν.

Συμπόσιον πλούσιον ἐπεσφράγισε τὸ νεοσύστατον τοῦτο σωματεῖον. Ἐν τῷ συμποσίῳ παρῆσαν μόνον τὰ μέλη τοῦ σωματείου, χωρὶς νὰ ἐπιτραπῇ εἰς οὐδένα κύριον νὰ παρευρεθῇ ἐν αὐτῷ. Μόνοι οἱ ὑπηρέται ἐξηροῦντο τοῦ κανόνος τούτου, ὧν τὴν θέσιν, ὡς λέγεται, ἐζήλευον πολλοὶ τῶν ἀριστοκρατικωτέρων κυρίων τῆς Ἀγγλικῆς μεγαλοπόλεως.

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομήτριαι αἱ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου μεταβάλλουσαν κατοικίαννά ὑποδείξωσιν ἐγκαίρως τὰς νέας διευθύνσεις των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ ἀταξία περὶ τὴν διανομὴν τῶν φύλλων.

Εἰδοποιοῦνται δὲ πρὸς τούτοις αἱ ἀπανταχοῦ κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν ὅτι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» μεταφέρεται εἰς τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς ὁδοῦ Μουσῶν καὶ Νίκης οἰκίας Πρυνοπούλου, παρὰ τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας Σχλίεμαν πρῴην Φιλήμονος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ι. Δ. Στενήμαχον. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενεῖς καὶ ἐνθουσιώδεις κρίσεις ὡς καὶ διὰ προθυμίαν τοῦ νὰ ἐργασθῆτε ὑπὲρ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» Γράφομεν. — Κον Π. Γ. Κ. Βουκουρέστιον. Εὐγενεστάτῃ ἐπιστολὴ μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας διὰ θερμοτάτην καὶ εἰλικρινῆ ἐπιδοκιμασίαν, καὶ ἴσα συγχαρητήρια δι' ὡραῖα καὶ εὐγενῆ πατριωτικὰ αἰσθήματα.— Κον Α. Λ. Πορτ-Σάϊτ. Ἐπιστολὴ θερμοτάτη ἐλήφθη μετ' ἐσωκλείστου συναλλαγματικῆς. Μυρίας εὐχαριστίας καὶ δι' εὐγενεῖς κρίσεις καὶ διὰ δραστηριωτάτην ἐνέργειαν. Φύλλον ἀ. Μαΐου ἐν ᾧ βιογραφία Λεβεδεῦ ἀπεστάλη. — Καν Μ. Α. Καβάλλαν. Ἐλήφθη ἀπεστάλησαν.— Καν Κ. Ὀλτένιτζαν Τοκομερίδιον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Εἰκόνες ἀποστέλλονται.— Καν Μ. Α.

ΕΝΕΔΡΑ

Οὐδὲν ἁπλούστερον ἢ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τούτου ἡ ἐξοχότης σας, εἶπεν ἡ Λουκιανή, λαμβάνουσα θάρρος.

Ἂς τιμωρήσωσι δὲ αὐστηρότατα τὴν ἀδελφήν μου καὶ ἐμέ, ἐὰν ἀποδειχθῶμεν ψευδόμεναι.

Ἀλλ' ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ταῦτα ἔχουσιν ἀληθείας, εἶναι ἐπαρκὴς ἀπόδειξις ἐνοχῆς αὕτη, ὅπως διαταχθῇ ἡ κράτησις τοῦ Μονμάγερ αὐτοῦ, ὅστις, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, δὲν εἶναι ὁ πρῶτος τυχών, διότι κάπου ἤκουσα τὸ ὄνομά του μετ' ἐπαίνων ὡς ἀνθρώπου εὐφυοῦς καὶ νοημονεστάτου. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ζητεῖτε ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως. Σᾶς παραχωρῶ τρεῖς ἡμέρας. Ἐὰν αἱ κόραι αὗται λέγωσι ψεύματα, ὁ Δοριὰτ θὰ καρατομηθῇ μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

Ἐσώθη, ἐσώθη, εἶπεν ἡ Λουκιανὴ περιχαρής.

Ἡ ἐξοχότης σας εὐαρεστεῖτε νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγάς;

Γνωρίζετε τὸν Εἰσαγγελέα:

Εἶναι θεῖός μου, προσέθηκεν ὁ δικηγόρος.

Ἐξαίρετα. Ἰδοὺ δύο λέξεις δι' αὐτόν. Εἶναι ἐπεῖγον νὰ ἐιδοποιηθῇ πάραυτα. Ἡ ἐλαχίστη ἀργοπορία θὰ κατέστρεφε πάντα τὰ διαβήματά σας. Σπεύσατε λοιπὸν παρ' ἐκείνῳ καὶ αὔριον θέλω ἐκδόσει τὴν τακτικὴν τῆς ἐκτελέσεως ἀναστολήν.

Ἐξαιρέτισε τὸν δικηγόρον καὶ τὰς νεάνιδας, ἔσριγξε τὴν χεῖρα τοῦ βουλευτοῦ μειδιῶν καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ θεωρεῖόν του.

Μετὰ πέντε λεπτὰ ἅμαξα πετῶσα μᾶλλον ἢ τρέχουσα μετέφερε τὸν δικηγόρον καὶ τὰς πελάτιδάς του παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ. Δυστυχῶς ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτον ἀπὼν παρά τινι φίλῳ του. Ἔσπευσαν ἐκεῖ ὅτε ἀκριβῶς ἐσήμαινεν ἡ ἑνδεκάτη. Ὁ εἰσαγγελεὺς εἶχε πρὸ ἑνὸς τετάρτου ἀναχωρήσει.

Ἐπανῆλθον, ὁπόθεν εἶχον ἀναχωρήσει μὲ τὴν ἀγωνίαν τοῦ κινδύνου εἰς τὴν ψυχήν. Ἦτο δωδεκάτη ἤδη. Θὰ χάσωμεν τὸν τελευταῖον συρμὸν εἶπεν ὁ δικηγόρος ἀποθαρρυνόμενος. Αἱ δύο νεάνιδες εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ τοιαύτης νευρικῆς ταραχῆς, ὥστε ὁλόκληρον τὸ σῶμα των ἀνετινάσσετο καὶ οἱ ὀδόντες των συνεκρούοντο μετὰ θορύβου.

Μόλις ἔφθασαν εἰς τον οἶκον τοῦ εἰσαγγελέως, μόλις ἔλαβον τὰς θέσεις των ἐν τῷ προθαλάμῳ καὶ βήματα βαρέα ἠκούσθησαν ἐπὶ τῆς κλίμακος. Ὁ εἰσαγγελεὺς εἰσῆλθε τέλος καὶ στεναγμὸς ἀνακουφίσεως ἐξέφυγε τῶν χειλέων τῶν μετὰ τόσης ἀγωνίας ἀναμενόντων αὐτόν.

Ὁ ὑπουργὸς διατάσσει τὴν ἀναβολήν, εἶπεν ὁ δικηγόρος ὁμιλῶν πυρεττωδῶς. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή του.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀναγνοὺς τὴν ἐπιστολὴν εἶπεν. Πρέπει νὰ ὑπάγῃς μόνος σου τὴν διαταγὴν εἰς Βερσαλίας, ἄλλως δὲν ἐγγυῶμαι. Ἡ ὥρα εἶναι προκεχωρημένη καὶ ὁ τελευταῖος συρμὸς ἀνεχώρησεν. Ἐν τούτοις θὰ διατάξω νὰ ζεύξωσι τὴν

Β. Σ ύ ρ ο ν. Δημοσιευθήσεται εὐχαρίστως, ἀλλ' ἐνυπόγραφον. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ θερμότατα συγχαρητήρια.— **Καν Μ. Μ. Β ῶ λ ο ν.** Ἀποστέλλομεν εὐχαρίστως. Τὸ λάθος δὲν εἶναι ἰδικόν μας. — **Καν Ε. Π. Κ ω ν)π ο λ ι ν.** Τὸ «ἕ κ α σ τ ο ς μ ε ν έ τ ω ὅ π ο υ ἐ κ λ ή θ η» εἶναι ὀρθότατον. Ἀλλὰ τίς σᾶς βεβαιοῖ ὅτι αἱ ἄγαμοι γυναῖκες ἐκλήθησαν εἰς τὸ νὰ μαραίνηται ἡ ψυχή των ὡς καὶ τὸ σῶμα των, συνεπεία τοῦ ἀέργου καὶ ἀσκόπου βίου ὃν διάγουσι! — **Καν Μ Δ. Ἀ θ ή ν α ς.** Πολὺς θόρυβος διὰ τίποτε. Ἐνομίσατε τὴν μικρολογίαν ταύτην ἱκανήν, ὅπως τὴν γῆν ὅλην συνταράξῃ. — **Καν Ε. Κ. Κ η φ ι σ ι ά ν.** Ἐλήφθη. Ἐπιτυχέστερον τοῦ πρώτου. Μελετήσατε τοὺς κανόνας τῆς στιχουργίας. — **Κον. Χ. Γ. Ν. Δ ι β ε ρ π ο ύ λ.** Ὑποθέτω ὅτι ἡ ἐν λόγῳ κυρία ὀλίγην εἶχε διάθεσιν νὰ ἀναγινώσκῃ Ἑλληνικὰ Περιοδικά Ἄλλως ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως τοῦ ἀ. φύλλου θὰ μᾶς εἰδοποίει, ὡς στερευτύπως ἀναγράφεται ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς Ἐφημερίδος μας. Γράφομεν ἐκτενέστερον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.— **Καν Σ. Α. Γ ι ο ύ ρ γ ε β ο ν** Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενεῖς κρίσεις. Ἀποσταλὲν δημοσιεύεται. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. — Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.— **Καν Ε. Ο. Ἄ ρ τ α ν.** Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεστάτην ἐπιστολήν. Ἐγὼ ἐπετέλεσα τὸ καθῆκόν μου ὡς Ἑλληνίς. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν λόγος διὰ τόσον θερμὰς εὐχαριστίας. Ὅλαι δυνάμεθα νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν ἐν τῷ κύκλῳ της βεβαίως ἑκάστη καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών της. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Χρήματα ἐλήφθησαν.— **Καν Β. Σπ. Π ο ρ τ α ρ ι ὰ ν Β ώ λ ο υ.** Ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. — **Καν Θ. Μ. Εὐ. Α ὐ λ ῶ ν α.** Ἡ ἐπιστολή σας μὲ συνεκίνησε. Θὰ πράξω ὅ,τι δυνηθῶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ θέλω σᾶς μεταδώσει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν μου.— **Κον Γ. Κ Κ. Κ α λ α φ ά τ ι ο ν.** Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ σύντονον μέριμναν. Ἅμα τῇ λήψει τοῦ χρηματοδέματος γράφομεν πρὸς ἡσυχίαν σας.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῆς ὀσμῆς τοῦ ἰδρῶτος. Οὐδὲν ἀηδέστερον τῆς ὀσμῆς τοῦ ἰδρῶτος, ἰδίᾳ διὰ κυρίαν κομψευομένην καὶ εὐειδῆ. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ὀσμῆς ταύτης πλύνετε πρωΐαν καὶ ἑσπέραν τὰ διάφορα τοῦ σώματος μέρη δι' ὕδατος ὀλίγον χλιαροῦ εἰς ὃ χύνετε ἐν κοχλιάριον ὕδατος ἀμμωνίας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πήτα. Διαλύσατε ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐντὸς 300 δρ. γάλακτος ἐξ κοχλιάρια φαρίνας. Βράζετε ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς, ἀναμιγνύουσα διαρκῶς. Ὅταν τὸ μίγμα σας συμπυκνωθῇ καλῶς, ὥστε νὰ μεταβληθῇ εἰς ζύμην προσθέτετε πεντήκοντα δρ. βουτύρου καὶ ὀλίγον ἅλας καὶ ἐξακολουθῆτε νὰ ἀναμιγνύητε ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς. Μετ' ὀλίγον ἐξάγετε τοῦ ἀγγείου καὶ ἀφήνετε νὰ κρυώσῃ. Τότε προσθέτευε τρία ὠὰ χωρὶς τὰ κτυπημένα τὰ λευκὰ καὶ τὰ κίτρινα αὐτῶν, ἀρκετὸν ὀξὺ φλοιοῦ λεμονίου. Βουτυρόνετε τότε φόρμαν ἢ καραβάναν, χύνετε τὸ ὅλον καὶ ψήνετε εἰς τὸν φοῦρνον ἐπὶ 3)4 τῆς ὥρας. Ἐὰν θέλετε, σερβίρετε μὲ γλυκὸν βύσσινον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομήτριαι αἱ καθυστεροῦσαι μέχρι σήμερον τὰς συνδρομάς των νὰ ἀποστείλωσιν ὅσον τάχιον αὐτάς, διότι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ τακτοποιήσωμεν καὶ ρυθμίσωμεν τοὺς λ)σμούς μας. Εἶναι τόσῳ εὐτελὲς τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς, ὥστε ἀληθῶς ἐντρεπόμεθα νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τοσάκις πρὸς τὰς κ. κ. συνδρομητρίας τὴν παράκλησιν ταύτην.

Αἱ ἐκ Ταϊγανίου συνδρομήτριαι ἡμῶν παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομήν των εἰς ὀκτόφραγκον τοκομερίδιον τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἡμερησίων φύλλων ἱδρύθη τὸ 1875 καὶ ἐκδίδεται εἰς μέγα σχῆμα

Διευθυντής: ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

Γραφεῖα: ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 1

Τιμὴ συνδρομῆς προπληρωτέα. — Ἀθηνῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 30.

Ἐπαρχιῶν δι' ἓν ἔτος δρ. 35. Ἐξωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος φρ. χρ. 45.

Τῇ προσθήκῃ δρ. 5 διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ φρ. χρ. 5 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν συναποστέλλεται ὁ «Ρωμηὸς» τοῦ Σουρῆ.

Ἡ Ἐφημερὶς περιέχει: ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς καὶ ταχυδρομικὰς ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. — Ἄρθρα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας — Εἰδήσεις ἀσφαλεστάτας. — Ἐπιστημονικὰ καὶ καλλιτεχνικά. — Βιβλιογραφίας. — Χρηματιστικά. Παντοειδεῖς πληροφορίας. Καὶ ὡς ἐπιφυλλίδας δύο ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα.

ἄμαξάν μου καὶ μόνον τῇ καλῇ τῶν ἵππων μου θελήσει σώζεται διὰ σήμερον τοὐλάχιστον ἡ κεφαλὴ τοῦ Δοριάτ.

Καὶ ἀληθῶς μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἡ ἅμαξα τοῦ δικαστοῦ, φέρουσα τὸν κ. Λανδὲ καὶ τὰς νεάνιδας ἐπέτα σχεδὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Βερσαλλιῶν.

XII

Ἦτο τρίτη τῆς πρωΐας ὥρα, ὅτε ὁ Δοριὰτ ἐξήγετο τῆς φυλακῆς του, ἵνα ὁδηγηθῇ εἰς τὴν λαιμητόμον. Ποῦ μὲ ὁδηγεῖτε; ἠρώτησε μὲ φωνὴν τρέμουσαν.

Εἰς τὸν κουρέα τῆς φυλακῆς, τῷ ἀπήντησαν. Καὶ ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος ὑπήκουσεν ὡς μηχανὴ χωρὶς θέλησιν.

Ὅτε παρεδόθη εἰς τὸν κουρέα ὁ πτωχὸς κατάδικος ἦτο μᾶλλον νεκρὸς ἢ ζῶν. Πτωχήμου γυναικα, καλά μου παιδιά, ἐψιθύρισεν, ἀπομάσσων ἀπὸ τοῦ μετώπου του ψυχροὺς θρόμβους ἱδρῶτος.

Ὁ δήμιος τὸν ἐξήταζε μὲ βλέμμα εἰρωνικόν. Αὐτὸς βεβαίως δὲν θὰ μοὶ φέρῃ ἀντίστασιν, διότι φαίνεται ἥμερος ὡς ἀρνίον.

Ὁ Δοριὰτ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ σκίμποδος τοῦ κουρέως. Δύο βοηθοὶ προσέδεσαν στερρῶς τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖράς του, καὶ ὁ κουρεὺς κατήρξατο τοῦ ἔργου, καθ' ὃν χρόνον ὁ πνευματικὸς τῆς φυλακῆς προέτρεπε τόν κατάδικον εἰς μετάνοιαν. Εἰς τὴν λέξιν ταύτην ὁ Δοριὰτ ἠρυθρίασεν ἐξ ὀργῆς. Καὶ διατί νὰ μετανοήσω, ἠρώτησεν; μήπως εἶμαι ἔνοχος; Ἀποθνήσκω μὲ ψυχὴν ἥσυχον, προσέθηκε καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ παράδεισος διὰ τοὺς τιμίους ἀνθρώπους, εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ ὑπάγω ἐκεῖ κατ' εὐθεῖαν.

Τέλος ὁ κουρεὺς ἐξετέλεσε τὸ ἔργόν :ου ὅτε τὸ ἐκκρεμὲς ἐσήμαινε τὴν τρίτην καὶ 3)4. Ἡ ἡμέρα ἤρξατο νὰ ὑποφώσκῃ διὰ μέσου τῶν χαραδρῶν τῶν παραθύρων, ὅτε ὁ δήμιος διέταξε τὸν Δοριὰτ νὰ ἐγερθῇ.

Ὁ δυστυχὴς ὑπήκουσε πάραυτα, κλονιζόμενος δὲ καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν ἀγρύπνων φρουρῶν του διηυθύνετο μακρόν τινα διάδρομον ἄγοντα πρὸς τὴν αὐλήν. Ὅτε δ' ὁ θυρωρὸς ἡτοιμάζετο νὰ ἀποσύρῃ τὸν σιδηρὸν μοχλὸν τῆς βαρυτάτης θύρας, ὅπως ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν ἔξοδον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ καταδίκου, ὁ κώδων τῆς θύρας ἤρξατο ἀνακρουόμενος ἰσχυρότατα ἔξωθεν.

Ὅλοι ἐφάνησαν ἐκπεπληγμένοι. Τίς ἠδύνατο νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν φυλακὴν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην! Ὁ θυρωρὸς τέλος ἀνέῳξε καὶ τὸ ἰκρίωμα προέβαλε τὴν ἀποτρόπαιον ὄψιν του διὰ τῆς διανοιχθείσης θύρας. Συγχρόνως ὅμως εἰς ἀνὴρ καὶ δύο γυναῖκες εἰσώρμησαν διὰ τῆς ἀνοιχθείσης θύρας. Ἦτο ὁ Λανδὲ καὶ αἱ δύο σύντροφοί του.

Αἱ πτωχαὶ κόραι ἀντικρύσασαι τὸν ὠχρὸν καὶ τρέμοντα Δοριὰτ ἐν τοιαύτῃ φρικώδει συνοδίᾳ ἔπεσαν λιπόθυμοι. Ὁ δικηγόρος ὅμως διασχίζων τοὺς φρουροὺς καὶ ὑψῶν ὑπὲρ τὴν κεφαλήν του τὰ δύο ἔγγραφα ἐφώναζε: *τὸν διευθυντὴν τῶν τῶν φυλακῶν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.* Εἶμαι ἐγώ! εἶμαι ἐγώ! ἀπήντησαν ὁμοφώνως οἱ δύο ἄνδρες. Ὁ Λανδαὶ τοῖς ἐνεχείρισε τὴν ὑπουργικὴν διαταγήν, πρὸς τὸν δήμιον δὲ τὴν τοῦ εἰσαγγελέως. (ἀκολουθεῖ).